

Mindre Meddelelser.

Indre Vandveje i Tyskland.

De tyske Kanaler er for Øjeblikket i meget stærk Udvikling. Midland-Kanalen er bleven udvidet til at forbinde Dortmund-Ems Kanalen med Elben; derved faas en gennemgaaende Vandvej fra Ruhr Kuldistrikt til Hamburg, og det muliggør, at Ruhr Kul kan konkurrere med engelske Kul, selv under normale Omstændigheder, Floden Lahn bliver ogsaa kanaliseret, og Weser Vandvejen forbedres mellem Bremen og Minden. En af Aarsagerne til det hurtige Fremme af disse Arbejder har været, at der saa længe var stoppet for de engelske Kul, hvorefter fulgte betydelig Forøgelse af den tyske Kuleksport.

(*The Scottish Geogr. Mag.* 1. Hefte 1927).

Udviklingen af „Côte Nord“ i Kanada.

Hos en stor Del af Befolkningen i Provinsen Québec fremkalder Ordene „Côte Nord“ og Labrador straks Tanken om en øde, ubeboet og næsten ubeboelig Kyst, trist om Sommeren, umulig at komme til om Vinteren, paa en Maade en Del af de tilfrosne Regioner mod Nord. Ingen Tanke kan være mere fejlagtig og uretfærdig. Selv om Vinteren er lang og streng, er Temperaturen ved Sept-Isles (450 miles N. Ø. for Quebec) næsten den samme som i Quebec, og af Sne falder der ikke meget mere. „Côte Nord“ er ganske vist ikke beboet overalt, men der er mange Landsbyer, som — skønt smaa — dog er forsynede med samme Komfort som en Storstad, hvad angaar elektrisk Lys, Centralvarme o. l., og som i Løbet af faa Aar vil udvikle sig til store Industricentre.

Det er af stor Interesse at undersøge den Udvikling, som har fundet Sted i de sidste 25 Aar lidt nærmere.

Oprindeligt omfattede Labrador hele den Del af Provinsen Quebec, der ligger mellem Saguenay og Hudson Bugt; Grænsen mod Vest blev dog senere forlagt til Pointe des Monts, og endelig af den berømte Admiral Bayfield fikseret ved Sept Isles.

Nu omfatter Côte Nord hele Strækningen mellem Floden Portneuf (146 miles Ø. for Quebec) og Natashquan; dér begynder den canadiske Labrador, som ender ved Blanc Sablon, Provinsen Québecks østlige Grænse.

Mellem Tadoussac, ved Udløbet af Saguenay og Portneuf trives Agerbrug meget godt, og Jorden egner sig særlig til Dyrkning af Korn. N. Ø. for Portneuf kan det ikke nytte at dyrke Jorden, selv om enkelte smaa Brug findes ved Sept Isles, Moisie, English Point og Havre St. Pierre (forhen Pointe aux Esquimaux). Fra Floden Godbout til Blanc Sablon har Torskefiskeri og Handel med Pelsværk altid — lige til Begyndelsen af dette Aar-

hundrede — været Beboernes vigtigste Indtægtskilder, og der var en stadig — omend mangelfuld — Forbindelse med Quebec.

Skovdriften raadede i enkelte Perioder over vældige Arealer, men det var dog kun smaa Resultater, der var naaede m. H. t. Udvinning af Papirmasse og Bygningstømmer.

Takket være Anvendelsen af Vandkraft har denne Industri nu begyndt at udvikle sig paa Côte Nord.

I Aaret 1900 gik 4 Kapitalister fra Ontario, der hørte til samme Familie og havde tilstrækkeligt Mod til at tage fat som Pionerer, i Gang med at opføre en Mølle. Foretagendet blev anset for at være meget dristigt, saa meget mere som hver en Stump Værktøj, alt Materiale, Forplejning o. s. v. maatte føres til ca. 400 miles ad Søvejen, og hertil kom endvidere den fuldstændige Mangel paa Arbejdskraft. Efter 4 Aars taalmodigt Arbejde begyndte man endelig at fabrikere Papirmasse og eksportere den fra Clarke City. Efterhaanden blev der opført flere Møller ved Shelter Bay, Franklin, Godbout og andre Steder. Her, hvor man tidligere kun havde hørt et enkelt Knald fra Jægerens Bøsse, og hvor der kun havde været enkelte Rønner, beboede af Fiskere, saa man snart halve Snese og senere Hundreder af Sjæle, alle beskæftigede med at faa deres Brød paa Bekostning af Skoven, som de omdannede til Bygningstømmer, Papirmasse og Papir.

Tømrere, Mekanikere fra U. S. A., Kontorfolk, Grupper af Bybeboere begyndte at komme, i Begyndelsen temmelig langsomt, men dog fortsat, for at bosætte sig paa Côte Nord, og jo mere de smaa Landsbyer, der var voksede op omkring Møllerne, kunde give Arbejde til de Fiskersønner, der foretrak en stabil og lønnende Beskæftigelse i Nærheden af al Komfort, jo mere blev naturligvis de smaa Industribyer de Centre, til hvilke de dristigste og længst bortfjernede Fiskere henvendte sig for at faa deres Fisk og Pelsværk sendt væk, for at tale med Lægen og for at faa Del i Fordelene ved Udbredelse af Civilisationen mod Øst o. s. v.

Forbindelserne, der var slette og uregelmæssige for 25 Aar siden, er nu meget forbedrede. Fra 1. April til 1. Decbr. har „Clarke Steamship Company“ egentlig Dampskibsforbindelse mellem Quebec, Godbout, Sept Isles, Natashquan og mellemliggende Steder, og Ruten er udvidet lige til Bras d'Or. Skibene er gode, kan rumme ca. 60 Passagerer paa 1. Klasse, tage 1000 Tons Last, og har bidraget stærkt til Handelens Udvikling; de muliggør ogsaa Lystfarter mellem Quebec og Blanc Sablon, hvor man kan se et smukt og afvekslende Terrain. For Sportsmænd er Côte Nord et udmærket Sted, i Vandløbene er der Laks og Ørred, og langs Kysterne fortrinlig Jagt.

Langs Kysten fra Sept Isles til Blanc Sablon findes der vistnok udtømmelige Lejer af Mineralier, saasom Jern, Feldspat og Kobber. Ved Bugten Johan Beetz er der begyndt en betydelig Virksomhed for at udvinde Feldspat, og Mineindustrien vil i de følgende Aar sikkert udvikle sig paa samme Maade som ovenfor omtalt m. H. t. Papirmassen og Papiret.

Floder som Manicouagan, English, Mistassini, Trinité Pentecôte, Pefit Mai og Lobster har store Udviklingsmuligheder, takket være deres Vandkraft og de omliggende uberørte Skove. I de følgende 25 Aar vil man blive Vidne til en saadan Udvikling fra Godbout til Blanc Sablon, at Côte Nord i Stedet for at gaa for en fjern arktisk Egn vil blive kendt som noget af det rigeste i den rige Provins Quebec.

(Bull. de la Soc. de Géog. de Quebec. 4./5. H. 1926).